

допомогою тестових завдань, за якими студенти перевіряють правильність розуміння тексту.

Важливе місце в організації самостійної роботи студентів спортивного навчального закладу відводиться творчим завданням. Так, студенти готують доповіді (теми «My future speciality», «My training», «My favourite athlete», «Women and sport» і т.д.), готують презентації, складають термінологічні словники за своєї спеціальності. Дані види завдань реалізуються в процесі роботи з різного роду навчальними аудіо- та друкованими матеріалами, в тому числі з літературою за фахом.

Побережна Н. О.

кандидат педагогічних наук, доцент
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

СУЧАСНА ЮРИДИЧНА ОСВІТА В УМОВАХ ПОЛІКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

Сучасна юридична освіта перебуває на етапі модернізації, оскільки переоцінює термінальні цінності, розширює уявлення про такі юридичні поняття, як особистість, громадянин, права й обов'язки громадянина, держава, закон. Соціокультурна реальність нині стає полікультурною, міжнародне право стає тією цінністю, яка визначає подальші орієнтири міжнародної спільноти, які стосуються як існування й визначення кореляції держава – громадянин [2; 3]. У зв'язку з вище викладеним юридичний інститут освіти як соціокультурне явище має характеризуватися сутнісними характеристиками як інституту освіти; розроблення моделі освітньої юридичної системи з урахуванням традиційної юридичної освіти, фахової науково- предметної підготовки, сучасного типу юридичної освіти, спрямованої на міжнародне право.

Соціокультурний дискурс юридичної освіти передбачає переорієнтацію фахової підготовки з теоретичного пізнання на аналітичне оброблення юридичної інформації; визначення й самостійне розв'язання дослідницьких завдань; побудова ієрархії навчальних завдань і дій, щоб створити майбутнім юристам умови для оволодіння орієнтаційною методологічною основою й алгоритмом їх виконання шляхом реалізації принципу колективної комунікативності співнавчання викладач – студент.

Інтеріоризація соціокультурних цінностей [1] особистістю юриста забезпечується при цьому шляхом активізації внутрішніх резервів студентів, досягнення кореляції предметної компетентності й саморозвитку особистості юриста, коли мотиви, інтереси, термінальні цінності й ціннісні орієнтації,

життєві перспективи й моральний імператив захисника закону відтворюють антропоцентричність юридичної діяльності за змістом і формами реалізації.

Викладене вище дозволяє узагальнити, що сучасна юридична освіта в умовах полікультурного простору спрямована на розвиток самостійної самоактуалізації особистості правознавця, який має певну установку на розкриття свого потенціалу й активізує діяльність у плані правової самореалізації в межах полікультурної міжнародної демократичної спільноти.

Предметна підготовка майбутніх юристів має передбачати актуалізацію унікального соціокультурного досвіду майбутнього юриста як важливого джерела кваліфікованої правової діяльності, конструювання й подальшої реалізації юридичного процесу із залученням соціокультурного досвіду; узгодження міжнародного й особистісного соціокультурних полів.

Соціокультурні цінності в освіті майбутнього юриста також безпосередньо стосуються динаміки ідеалів гуманізму в аспекті соціокультурної орієнтації правничої діяльності:

- динаміка гуманістичного світогляду правників, конституюваного на основі морально-етичних складників правничої діяльності;
- оволодіння правознавцем методологією пізнання юридичного дискурсу, що становить інструментарій задля продукування юридичного знання сучасної соціокультурної спільноти;
- розуміння юристом інтеграційних процесів, які відбуваються в різних галузях суспільного життя, задля орієнтування в соціокультурних умовах життя, політично-економічній і правовій галузях;
- усвідомлення необхідності духовного поступу у плані розвитку громадянської спрямованості, рефлексія належності до вітчизняної культури і світової цивілізації у плані юриспруденції;
- створення в закладі вищої юридичної освіти гуманітарного середовища, що спрямовує на досягнення кореляції гуманності і справедливості у змісті правочинного процесу.

Соціокультурний міжнародний простір орієнтує на зміст й організацію фахової підготовки майбутніх юристів, спрямованої на розкриття моделі спеціаліста юридичного профілю як наукової основи формування кваліфікаційних характеристик.

Цільова функція юридичної освіти охоплює відповідні професійні, соціально-політичні (ідеологічна грамотність), й особистісні (сформованість термінальних цінностей; інтеріоризація толерантності, емпатії стосовно громадянської спрямованості, рефлексії взаємозв'язків держава – громадянин; правоохоронець – громадянин; правоохоронець – співвітчизник) якості юриста, що є адекватними системі аксіологічних орієнтирів сучасного полікультурного суспільства.

Як висновок, модель правочинної діяльності юриста повинна мати такі характеристики:

- бути адекватною соціокультурній реальності з позиції правочинності, тобто забезпечувати максимальну відповідність між моделлю правознавця і юридичною діяльністю; адекватною розвитку вітчизняного й міжнародного права;
- відображати динаміку суспільних змін і розвиток уявлення полікультурної спільноти про соціокультурні цінності;
- мати прогностичний характер, тобто визначати перспективи в підготовці спеціалістів юридичного профілю.

Модель юриста має корелювати з аксіологічними установками сучасного соціокультурного простору, що характеризує на функціональному рівні правочинну діяльність в аспекті дослідницького пошуку, конструктивного вирішення фахових ситуацій, інформаційно-аналітичної грамотності, комунікативного супроводу).

Трансформація соціокультурних цінностей міжнародної спільноти засвідчує тенденцію корелювати юридичну освіту на рівні запиту суспільства на правочинність й евристичне прогнозування стилю правочинної діяльності; виявлення рівня кореляції юридичної освіти і міри включеності особистісних смислів юриста до заданих параметрів моделі сформованого правозахисника

Література

1. Асмолов А. Г. Культурно-историческая психология и конструирование миров. Москва ; Воронеж, 1996. 597с.
2. Яковлев А. О., Подольська Є. А. Інститут освіти як соціокультурна система в умовах трансформації суспільства. Методологія, теорія і практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. Харків, 2001 С. 397–404.
3. Knapper K., Copley A. Lifelong Learning and Higher Education. Wash., London : Croom Helm., 1985. 287 p.

Подворчан А. З.,
старший викладач
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

МОВА ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ

У сучасних умовах модернізації освіти більшої ваги набувають питання професійної підготовки фахівців, здатних бути конкурентоспроможними на ринку праці та такими, які вільно володіють своєю професією.

Завдання вищої школи полягає не лише у підготовці фахівців, які досконало володіють професійними навичками, а також дотримуються вимог законодавства щодо спілкування у виробничій сфері.

Із здобуттям Україною незалежності питання мови привернуло до себе велику увагу. Це спостерігається саме з прийняттям Закону України «Про